

המעגל שופרץ

העסקים היגעים, שהשתדלו לפני הבחירות להתקסט בנוצות דעיוניות ולהפריח הבטחות מנופחות, חשבו כי יוכלו לנוח מאימת הבוז וההזדקקות לו במשך ארבע השנים הקרובות במועצת

שים את אפו: עוד לא היה בארץ תקדים של פסילת בחירות. בכל זאת מיהר לערער על תוצאות הבחירות. יחד עם זה הגיש גם קובלנה פלילית נגד מנחם מצרי ואלוהיו דהן, נותני השוחד, שניהם מועמדים במקומות בלתי־יריאליים של הדתיים ברחובות. תורי, יליד גליציה, התכוון לקרב משפטי קשה, כי לפי פקודת העיריות לא מספיק להוכיח שמישהו שיחד, כדי שהבחירות תת בטלנה. כדי לטעון זאת, יש גם להוכיח שהמועמד הוזכה ידע שמישהו שוחד לטור בתו. "היה כבר משפט בימי המנדט ששומר שיתן ברמלה עיורר בחצי לירה", סיפר השבוע תורי, בעל העיניים הכחולות. "אבל אז לא הוכח שהמועמד ידע על השוחד."

השופט המחזוי יוסף לאם את העיורר. "לא ידעתי", הודה סלמן. "אשתי סיפרה לי, בעד 15 לירות הצבענו שנינו בעד הדתיים." עד אחר, קדר מסעודה, הוכן שלא להקפיד על כללי השבועה היהודית, שיקר בבית המשפט. "בעד מי הצבעת?" שאל אותו לאם. "מה איכפת לך?" ענה מסעודה בתשובה יהודית אופיינית. "את הכסף קיבלתי בעד כעילות, לא תמורת הצבעתי." אחרי שבהצטרפו, שהוגשה לבית־המשפט על ידי התובעים, היה כתוב כי המפלגה ה־דתית־לאומית שיחדה אותו, שלח לאם את

העיריה. יושבים, לפי כיוון השעון: אברהם ארטס (אחדות עבודה), פאול יעקוב (פרוגרסיביס), שארי־שוב כהן וברוך זובדבני (דתיים לאומיים), חיים דרוק, הלל ליברמן ומשה פורש (אגודת־ישראל). אשליותיהם של הנבחרים התנפצו עם ביטולן של הבחירות.

מחר בסל. אז הוא צחק ממני ואמר: עזוב, אני סגן בשכר ובכלל קשה לי לעבוד ב־מאפיה. כואב לי הגב, ועכשיו הוא רואה שצדקתי." מקייטין, שעלה לארץ ממצריים בהיותו בן 7, היה קבלן והבר הנהלת הצ"כ במקום עד שנטש את המפלגה, יכול היה לשמוח בנצחונו. אולם השאלה היתה: מה יגיד הבוחר כאשר ילך מחדש אל הקלפי, תוך 30 יום? הוא יוכל להביע את דעתו על הדתיים, שנתפסו בקלקלם בצורה שלא תאמה ביותר את עקרונות המוסר היהודי. הוא יוכל גם להביע את דעתו על שלמה עייפגין, מומחה להרכבות צמחים, שנבחר לעיריה ברשימה תימנית שהיתה ידועה באהדתה לתנועת־החרות, עד שנתן את קולו לקר

גילוי נוריות!

מנהיגים אשר נבחרו על־ידי הציבור כדי לייצג את דעותיו. הדתיים דרשו ראש־עיר דתי. חרות היתה מוכנה לבחור כל ראש־עיר כזה, כדי לשלול עמדה זו מידי מפא"י. אולם הדתיים לא רצו כלל להיעזר בחרות — הם פחדו פחד מוות כי התקשרות עם חרות בעיריה תרגיז את דויד בן־גוריון ותחסום בפניהם את הדרך לקואליציה הממשלתית. הדתיים רצו, על כן, קואליציה עם מפא"י, אותה גיגו עוד תמול־ששום, בלהט מאבק הבחירות. כחברות כופרים ומחללי העיר הקדושה. אולם הם רצו בראשות־העיר לפחות בשתיים מארבע השנים הבאות — שנה אחת לדת־לאומי, שנה אחת לאיש אגודת ישראל. הם היו גם זקוקים לתירוץ מתאים לברית הבלתי־קדושה. השיא הגיע בבית מאיר. מיפקדת הדתיים־לאומיים בירושלים. בשעות הקטנות של הלילה, כאשר עשן־הסיגריות כבר מילא את האויר עד כדי מתק, הכרוז משת־ברעם, מזכיר מועצת פועלי ירושלים, בקול שקט: "רבותי, חתמנו עם רביע, יש לנו רוב!"

החלה התרוצצות כללית. הדתיים־הלאומיים מיהרו אל ביתו של משה חיים שפירא. ה־שעה היתה שלוש בבוקר. כפי שידע רביע היטב לא היה לשפירא כל חשק לעשות מעשה שישיט את כסא השר מתחת לגופו, דווקא ברגעים הקרי־טיים של המשאומץ להרכבת הקואליציה הממשלתית. שפירא חיפש תירוץ, מצא אותו (המשך בעמוד 21)

מסעודה לבית־הסוהר, על מתן עדות שקר. לסוחריהדת ברחובות לא היה איכפת, כי נראה, שקרבנם ילך לבית־הסוהר.

אם היה ברור כי הדתיים הלאומיים שיחדו כמה בוחרים כדי להבטיח את מקומם של יחיאל חייקין ודויד שרעבי במועצת העיריה, לא היה ברור אם שוחד הוא עבירה המחייבת ביטול הבחירות. בכל אופן ספק זה כורסס בליבו של אברהם גוברמן, נציג היועץ המשפטי. קבע גוברמן: "בית־הדין צריך לנהוג זהירות, כי ביטול הבחירות יגרום נזק ל־ציבור... כמו כן כתוב בחוק העיריות כי יש לבטל את הבחירות אם אדם נבחר שלא כדין. חוק זה נקבע בשנת 1950, והוא השי־מיט את הפיסקה שהיתה בחוק הישן משנת 1934, שקבעה כי שוחד הוא אחד הדברים המחייבים ביטול בחירות. עכשיו זה איננו. לכן ספק אם גילוי שוחד מחייב ביטול בחירות...". תשובתו של תורי היתה פשוטה יותר: "הפיסקה: אדם שלא נבחר כדין, כוללת גם שוחד... נזמה לי שגוברמן אינו מביע את דעתו של היועץ המשפטי כשהוא מעלה טענה זו לפיה שוחד אינו סיבה לביטול בחירות". לאם הסכים, הבחירות בוטלו. באמת שאני מרחם על משה מרגליות, התודה השבוע משה מקייטין, כשהוא כוחש ספל קפה באותה הנאה בה בחש בגילוי השוחד בעירו. "הוא היה פועל מאפיה, עד שנבחר למועצה מטעם אגודת־ישראל (העולם הזה 1160). אמרתי לו לפני שבועיים: משה, אל תעזוב לגמרי את המאפיה. מי יודע מה יכול לקרות? אל תסמוך על זה שאתה סגן ראש־העיר בשכר בקואליציה. היום עסל

עיקר השחיתות של סוחריהדת התגלה דווקא במשפט. למולם של התובעים הסתכ־סכו הזויפנים בניגום. הפקיד הדתי אליהו אנור, ששילם את הכסף למשוחזים, כתב לפי הוראת המועמד מנחם מצרי קבלות פיקטיביות. סכום הקבלות הפיקטיביות התי־אים לסכום ששולם למשוחזים. אנור הלך למקייטין, גילה את הכל.

מה שלא השלים בעדותו אנור, עשו ה־אחרים. מסתבר כי ליתר בטחון שיחדו הדתיים גם אנשים שלא יכלו לראות מע־שיהם. תמורת 15 לירות הסכים העיורר הישיש עזרא סלמן להצביע בפתק מיוחד, שמצרי שם בכיסו. הוא ידע שהוא מצביע ב־, אך לא ראה את הפתק.

